

Chaussettes

Amb la nostra unitat mòbil avui som a Sitges, a la Fundació Stämpfli, copsant opinions i impressions d'aquest museu per donar-les a conèixer als nostres oients. Ara mateix estem emetent el nostre programa de ràdio, en directe, des de la sala A,

on estem envoltats d'un munt de personatges amb ganes de fer-vos arribar les seves vivències i testimoniatges:

“Som 47 mitjons que fa temps que residim aquí a Sitges, dins d'una vitrina ben confortable i el cert és que ens hi sentim de meravella. Formem part d'una comunitat i ens trobem distribuïts en tres nivells diferents. Malgrat aparentment podríeu pensar que hi vivim en parella, perquè sempre s'ha dit que els mitjons som bàsicament tradicionals i ens aparellem a la més mínima, en realitat, cadascú campa al seu aire.

Mira que ens hi fixem en els altres residents de la vitrina! Que ens mirem de cua-d'ull, per veure si trobem la nostra mitja taronja, algú que sigui veritablement la parella ideal! Però, noi, per més que ja fa temps que ho provem, no ho hem aconseguit. No hem trobat el parell ideal. Cap és exactament idèntic a un altre dels mitjons de la comunitat, per la qual cosa, ja ens hi hem fet a la idea. No ens fa res. Ens hem acostumat a la vida d'això que ara en diuen de *single*. Ara, això sí, som educats, disciplinats i respectuosos. Cadascú viu a casa seva i Déu a casa de tots. Ningú es fica en la vida dels altres i ens respectem amb les nostres diferències.

Per tal que us feu una idea, sapiguen que abans vivíem a París, per això tenim un nom francès: *Chaussettes*. De fet, en aquella època no érem ni mitjons. Aquesta és la nova identitat que tenim ara i a la qual ens hem adaptat perfectament. Abans érem làmines, cartells o anuncis. Per fer-vos cinc cèntims sobre la nostra història, podem dir-vos que en primera instància el nostre artista ens va haver de menester per fer d'altres obres. Aleshores no fèiem de mitjó. Participàvem en campanyes de publicitat i alguns fins i tot teníem projectes per formar part de murals exposats al carrer...però no acabàvem de trobar el nostre lloc. Ens sentíem perduts, i vàrem acabar arraconats dins d'una paperera, sense un projecte de vida clar ni encaixant en cap disciplina artística.

Tanmateix, la imaginació, el talent i l'excel·lent creativitat del nostre autor ens va aportar una nova identitat i ara podem dir que tenim una personalitat clara. Som mitjons únics, cadascú amb trets diferencials i singulars, tot i tenir, un cor de reclam. Que atreu l'atenció.

I com a tals, ens encanta observar i ser observats pels visitants que arriben a la Fundació. I és que només entrar ja ens veuen i nosaltres també els veiem. Som just al principi de la visita i ens fa gràcia escoltar els seus comentaris:

-Guaita quins mitjons més bonics i acolorits! No n'hi ha cap d'igual!

Des de dins de la vitrina també parlem entre nosaltres, protegits com estem pel vidre, que ens permet parlar-nos fluixet en francès i en català sense que ens escoltin. El cert és que no parem de fer observacions d'ells i també dels nostres veïns de sala. A la nostra dreta hi ha una obra que simbolitza una roda de cotxe immensa, enorme, pintada a l'oli sobre tela, que el primer dia ens va impressionar. Es diu *Town & Country n° 2*, feta pel propietari de la Fundació on estem. Ja hi vivia, permanentment, quan vàrem arribar. A la nostra esquerra hi tenim més obres i quan no hi ha públic al museu ens parlen molt discreta i esporàdicament cadascuna des del seu lloc. Davant per davant tenim l'obra *New York* d'en Piotr Kowalski, més recent, que ens permet somniar en la ciutat que no dorm mai.

Amb els que més ens fem, la veritat sigui dita, és amb els joves companys de les *Bibliothèques idéales* que es troben al final de la sala, a la mateixa paret, de l'artista Jean-Luc Parant. Aquesta obra es compon de dues prestatgeries idèntiques amb objectes en forma de llibres i de boles, blancs a dalt i negres a baix. També son una bona colla. Com que ja en sabem, els hi ensenyem català i com que ens costa veure'ns, quan s'apaguen els llums i tanquen el museu no parem de moure'ns. Anem amunt i avall, i si ens veiéssiu movent-nos per la planta baixa, llibres i boles, negres i blanques, i 47 mitjons acolorits, desplaçant-nos per practicar català, us en faríeu creus! Sovint acabem asseient-nos plegats a les escales, explicant-nos les novetats del dia tot comentant la jugada.

El cert és que sense voler semblar pretensiosos podríem dir que som personatges divertits i interessants i el fet d'anar-nos coneixent cada vegada més amb els companys de sala ens fa sentir que pertanyem a una mateixa comunitat artística.

Els llibres i les boles simbolitzen l'acumulació del coneixement, de les paraules, les idees i els textos de tota una vida. Nosaltres, els mitjons de colors, simbolitzem la

recreació d'una nova identitat amb l'oportunitat que ens ha brindat el nostre autor, en Pavlos, *“peintre sans pinceau”*, pintor sense pinzell, per la qual cosa ens complementem la mar de be tots plegats. Amb la resta d'obres de la nostra sala la relació no és tan intensa, doncs no tenim tantes coses en comú com amb els companys blancs i negres de les *Bibliothèques idéales*.

El nostre artista, originari del Peloponès però havent treballat a París, ens va salvar del reciclatge plegant-nos i enganxant-nos acuradament, donant-nos formes de mitjó. Tenim companys als quals també va salvar donant-los formes de corbata, que es troben a d'altres museus i galeries d'art, per poder ser admirats per públic entès, com vosaltres. Tots li estem molt agraïts. Ara que ens hem instal·lat a Catalunya, creiem que les nostres converses i reflexions amb d'altres peces artístiques sobre la nostra realitat ens enriqueixen cada vegada més i això ens permet sentir-nos més integrats dins la Fundació.

Sigui com sigui, volem animar la vostra audiència a venir a Sitges per conèixer-nos. Som uns mitjons d'origen francès però com heu pogut escoltar estem ben integrats a Catalunya. Gràcies per donar-nos l'oportunitat de participar en el vostre programa i fins aviat”.

Agraïm als mitjons el seu testimoniatge i tornem la connexió als estudis centrals des de la Fundació Stämpfli. Un museu d'art modern ubicat al cor històric de Sitges ple de vida i amb personatges amb moltes coses a dir. Us recomanem que el visiteu!

Pseudònim: Antònia Lardin